

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.691 van 8 november 2001
in de zaak A. 58.974/VII-12.678.**

In zake : André UYTTHENHOVE,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. DENYS,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Grote Hertstraat 12

tegen :

 het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat J. BOSSUYT,
 kantoor houdende te BRUGGE,
 Bossuytlaan 35.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André UYTTHENHOVE op 16 juli 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 20 mei 1994, zoals vervat in een schrijven van dezelfde datum, waarbij het administratief beroep van verzoeker tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 21 mei 1992, houdende weigering van de exploitatievergunning, zonder verder gevolg wordt geklasseerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 21 december 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. VAN WESEMAEL die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is varkensfokker in Meulebeke.

In juni 1991 vraagt hij “de verlenging van de uitbatingsvergunning voor de 998 varkens”. In zijn verzoekschrift stelt hij:

“Tot zijn verbazing volgt een beslissing dd. 21 mei 1992 van de Bestendige Deputatie, waarbij de exploitatievergunning wordt verleend voor 2.009 mestvarkens, waaraan 287 zeugen zouden dienen toegevoegd te worden.

Beroeper had echter enkel de verlenging aangevraagd voor het uitbaten van 998 mestvarkens, waardoor een bedrijf met in totaal 2.868 mestvarkens beoogd werd”.

1.2. Verzoeker tekent op 26 juni 1992 tegen de beslissing van de bestendige deputatie van 21 mei 1992 administratief beroep aan .

1.3. In een brief van 1 maart 1994 vanwege de milieu-inspectie wordt hem zijdelings meegedeeld :

“Wij vernamen eveneens van het hoofdbestuur van Brussel dat uw beroep niet ontvankelijk is bevonden”.

1.4. Met een brief van 4 maart 1994 vraagt verzoekers raadsman om uitleg.

1.5. Met een brief van 20 mei 1994 antwoordt de bevoegde minister :

“In antwoord op uw schrijven van 04 maart 1992, aangaande het beroep dat op 26 juni 1992 in bovenvermelde zaak werd ingediend, kan ik u meedelen dat door de bevoegde administratie werd vastgesteld dat de vereiste dossiertaks niet was betaald.

Op 26 augustus 1992 werd dan aan de exploitant gedurende 1 maand de gelegenheid geboden om zich alsnog in regel te stellen. Een kopie van deze brief wordt als bijlage bijgevoegd. Op dit schrijven mocht het bestuur milieuvergunningen van AMINAL nooit enige reactie ontvangen.

Bijgevolg diende het dossier zonder verder gevolg geklasseerd te worden.”.

Deze brief maakt het voorwerp uit van onderliggend annulatieberoep.

1.6. Bij nazicht door verzoeker en zijn raadsman blijkt dat deze laatste op 9 juli 1992 wel degelijk de verschuldigde dossiertaks heeft betaald, en dat verzoeker zelf, na een aanmaning op 26 augustus 1992, een tweede keer heeft betaald, dit op 4 september 1992.

Verzoeker laat dit aan de verwerende partij weten met een brief van 13 juni 1994, maar bij uitblijven van een antwoord dient hij “veiligheidshalve” op 18 juli 1994 voorliggend annulatieberoep in.

1.7. Met een op 12 juli 1994 gedateerde brief, die verzoeker zegt ontvangen te hebben op de dag dat hij zijn annulatieberoep heeft verstuurd, laat de verwerende partij aan verzoekers raadsman weten :

“Ik heb de eer u goede ontvangst te melden van uw beroep met betrekking tot het onder rubriek vermelde vergunningsdossier.

Dit beroep zal afgehandeld worden overeenkomstig de ter zake van toepassing zijnde vergunningsprocedure. Gelieve er rekening mee te houden dat de behandelingstermijn meerdere maanden in beslag kan nemen”.

1.8. Op een vraag van het auditoraat met een brief van 1 juli 1999 aan de verwerende partij of er intussen werd beslist, kwam nooit antwoord.

Uit het antwoord op een vraag van het auditoraat aan verzoeker blijkt dat verzoeker met een brief van 3 september 1998 de verwerende partij aan het beroep heeft herinnerd, en heeft gevraagd te worden gehoord. Ook daarop kwam blijkbaar geen antwoord;

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt, als volgt uiteengezet :

“De door eiser ingestelde procedure in nietigverklaring dient als onontvankelijk, minstens als niet toelaatbaar, zekerlijk als ongegrond afgewezen te worden.

Het betreft hier een procedure die wordt afgehandeld door de Heer Minister binnen het kader van de A.R.A.B.-beroepsprocedure, hetgeen bovendien louter volledigheidshalve aan verzoeker terzake zelfs op 12.07.1994 werd meegedeeld.

Waar binnen het kader van voornoemde procedure door de Heer Minister vooralsnog geen beslissing werd genomen, en dus geen eindbeslissing voorligt, is het dan ook duidelijk dat de door eiser ‘veiligheidshalve’ ingestelde procedure als onontvankelijk, minstens als ontoelaatbaar, zekerlijk als ongegrond dient te worden afgewezen niet alleen bij ontstentenis van welkdanig

belang, maar uiteraard eveneens bij ontstentenis van welkdanige eindbeslissing waartegen een procedure kan ingesteld voor uw Hoog Rechtscollege”;

2.2.1. Overwegende dat, mede in acht genomen de memorie van antwoord van de verwerende partij, de sub 1.7. geciteerde brief gedateerd 12 juli 1994 niet anders kan worden begrepen als dat daarmede de met het onderhavig annulatieberoep bestreden brief van 20 mei 1994 impliciet werd ingetrokken en dat aldus het beroep van verzoeker niet langer zonder gevolg zou worden geklasseerd zoals aangegeven in voormelde brief; dat de exceptie gegrond is;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord expliciet stelt deze brief pas te hebben ontvangen de dag waarop hij zijn beroep tot nietigverklaring heeft verstuurd; dat de verwerende partij geenszins aantoonst dat verzoeker die brief eerder zou hebben ontvangen; dat daarenboven verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog dat op zich beschouwd -dus los van de memorie van antwoord vanwege de verwerende partij- de bewoordingen van de brief aan duidelijkheid te wensen overlaten; dat het dan ook past de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht november tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.